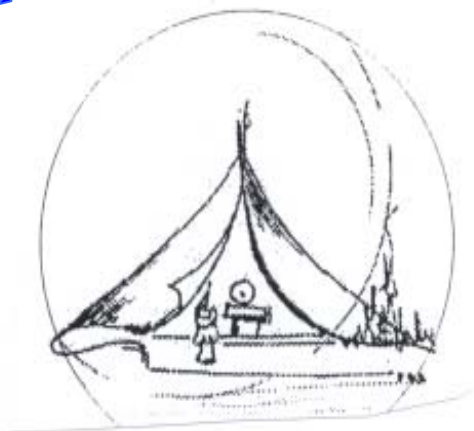

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca
pentru a invoca
reconcilierea

Nr. 8 august 2009

**Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova**

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Crediința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

SĂ SE FACĂ DUPĂ CREDINȚA TA

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

- ◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, care s-a făcut pentru noi Pâine pentru Viață în Euharistie, Răscumpărător al lumii, ieri, astăzi și întotdeauna.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, care s-a născut din Maria pentru a ne face fii ai tăi.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, care a mers pe străzile noastre pentru a fi cu noi Drum, Adevăr și Viață.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, care s-a solidarizat cu durerile noastre pentru a ne elibera de păcate.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, Bunul Păstor care ne reunește în staulul Tău și ne conduce către pășunile vieții veșnice.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, învingătorul vieții și al morții, Miel jertfit pentru turmă.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, care în sângele său înfăptuiește noua și veșnica alianță.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, semn vizibil al milostivirii pe care dorești să o dai fiecărui om.

Te adorăm și te binecuvântăm o, Tată pentru Domnul Isus, care ne-a reunit pentru a-l adora viu și prezent în memorialul Paștelui, banchetul vieții veșnice.

• **Doamne, învață-ne să ne rugăm**

- Când ne rugăm mai mereu ne comportăm ca și cum am vorbi în vânt, și deoarece nu-l considerăm pe Dumnezeu ca și persoană, niciodată nu vom simți puterea rugăciunii.
- Când suntem înaintea lui Dumnezeu în rugăciune, trebuie să încercăm să creăm un raport viu cu El. Numai reflecția ne poate ajuta să-l considerăm pe Dumnezeu ca și persoană și, aceasta trebuie să o facem cu toate mijloacele.
- Noi avem puterea de a ne ajuta în reflecție sau de a o bloca în mod complet, de a o face să fie un instrument de viață sau de a o face să fie o piedică în calea noastră.
- Înainte de a începe rugăciunea trebuie să avem răbdarea de a crea un climat senin și apoi să-l menținem până la capăt pentru că puțin câte puțin va dispărea chiar fără să ne dăm seama.

- Să creăm un climat de intimitate cu Dumnezeu nu este un joc de fantezie însă cu ajutorul lui Dumnezeu vom reuși. Cine e mai simplu reușește mai mult. Cine e mai antrenat ajunge primul. Cine are sufletul plin de lucruri pământești, are mari dificultăți în a crea un climat pentru a intra în contact cu Dumnezeu, însă El răspunde cu generozitate oricărui act de bunăvoință din partea noastră.
- Este important să știm că, dacă nu există acest climat, Dumnezeu va rămâne departe și legătura mea cu El va fi goală.
- Pentru a-mi da seama că Dumnezeu este real am nevoie de liniște, de calm și de timp. Cu cât sunt absorbit de realitățile lumești cu atât mai mult lumea lui Dumnezeu îmi scapă.
- Fără instrumente optice de calitate omul nu-și poate da seama de lumea celulelor nici de lumea stelară în care trăiește. Instrumentul cel mai puternic pentru a-mi da seama de realitatea lui Dumnezeu este reflecția, dar dacă aceasta este deranjată se întâmplă exact ca și cu un microscop cu lentila spartă, nu își îndeplinește rolul său, este inutilizabil.
- „Când vă rugați nu spuneți multe cuvinte”:

◆ Vino Duhule Sfânt, iubirea Tatălui și a Fiului, purificatorul fărădelegilor, tămăduitorul rănilor, tăria celor slabi, mângâietorul celor întristați, lumina minții și apărătorul libertății.

Vino din patria fericirii și pătrunde astfel tainele inimii mele încât, consumând cu focul tău viciile și răutatea ei, să-mi ierți toate păcatele.

Revarsă în sufletul meu raza luminii tale, prin care luminându-mi mintea, să văd cele plăcute ție și învăpăindu-mi voința, să mă străduiesc a le urma cu toate puterile.

Înflăcărează-mă cu focul carității tale și îmbată-mă cu torențele apei tale cele vii, ca să nu mai gust din buruienile înveninate ale lumii.

Revigorează cu puterea ta neputința firii mele, învinge-mi răutatea cu puterea ta, iar prin frumusețea ta îndepărtează toată slughenia inimii mele.

Înalță-mă spre cele cerești, aprinzând în mine dorul după cele veșnice.

Unește-mă cu Tatăl, cu Fiul și cu Tine prin unitatea iubirii tale și fă-mă să rămân statornic până la capăt.

Călăuzește-mă de sus pe calea cea dreaptă, Iubitorule de oameni, așa încât sufletul meu, însetat de Tine, Principiul și Ținta vieții mele, să nu fie nicicând separat de Tine.

Din Evanghelia după Sfântul Matei (8, 5-13.)

Intrând în Cafarnaum, a venit la el un centurion, rugându-l: „Doamne, servitorul meu zace în casă, paralizat, suferind groaznic”. El i-a spus: „Voi veni eu însumi și-l voi vindeca”. Dar centurionul i-a răspuns: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, dar spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

Căci și eu sunt un om supus autorității; având soldați în subordine, spun unuia: «Du-te!», iar el se duce, și altuia: «Vino!», iar el vine, și servitorului meu: «Fă aceasta!», iar el face”. Auzind, Isus

a rămas uimit și a spus celor care îl urmau: „Adevăr vă spun că nu am găsit la nimeni în Israel o astfel de credință. De aceea vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă în împărăția cerurilor împreună cu Abraham, Isaac și Iacob, iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul din afară. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților”.
Apoi Isus i-a spus centurionului: „Mergi, să ți se facă după cum ai crezut!” și în ceasul acela servitorul lui a fost vindecat.

◆ ***PSALMUL RESPONSORIAL***

Ref. Doamne în Tine mă încred, ascultă-mi rugăciunea

Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi,
pentru că sunt sărman și nefericit.
Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios.
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău,
care și-a pus încrederea în tine.
Ai milă de mine, Doamne,
către tine strig toată ziua.
Fă să se bucure sufletul slujitorului tău,
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!

Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător,
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea;
ia aminte la glasul cererii mele.
În ziua necazului meu, strig către tine,
pentru că tu îmi dai ascultare.
8 Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei
și nimic nu este ca lucrările tale.

Învață-mă, Doamne, calea ta
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă,

ca să se teamă de numele tău.

Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeuul meu,
din toată inima mea
și voi preamări numele tău în veac.

Căci mare este mila ta față de mine
și tu ai eliberat sufletul meu din adâncul infernului.
Dumnezeule, cei mândri s-au ridicat împotriva mea
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun,
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.

◆ Cântec

▪ ***INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:***

---

1. „Doamne, învață-ne să ne rugăm așa cum Ioan i-a învățat pe discipolii lui”. Apostolii se adresează lui Isus ca și unui maestru al rugăciunii pentru a le revela secretul Său.

2. Suntem și noi, de asemenea curioși de a-l cunoaște pentru că „nici măcar nu știm să cerem ceea ce se cuvine” (Rom. 8, 26). Și care e răspunsul lui Isus?

1. „Cereți... căutați...bateți”: aceste verbe subliniază insistența invitației de a ne ruga cu siguranța de a fi ascultați: Dacă perseverăm un pic, dacă suntem statornici în rugăciune, suntem siguri că om obține, om găsi, vom vedea deschizându-se poarta.

2. Mai întâi de toate nu trebuie să nu descurajăm...Rugăciunea este în primul rând o îndelungă răbdare care se sfârșește prin a obține ceea ce se dorește. Dar, nu orice lucru.

1. Dacă un tată, cu toate defectele pe care le-ar putea avea, dă fiilor săi doar lucruri bune, cu mai multă dreptate Tatăl ceresc nu va întârzia să dea celor care îi cer binele sau prețios: Duhul Sfânt.

2. Iată ceea ce trebuie să cerem și să dorim, așa cum au primit grupul apostolilor adunați în Cenacol după Înălțarea lui Isus la cer. Este Duhul Sfânt care vine în ajutorul slăbiciunii și fragilității noastre și șoptește inimii noastre ceea ce e important să cerem pentru mântuirea noastră.

1. Isus ne ajută să înțelegem că a ne ruga nu înseamnă să ne impunem în fața lui Dumnezeu cu voința noastră dar, înseamnă să-i cerem să ne facă disponibili a urma voința Sa și proiectul său de răscumpărare a lumii.

2. A ne ruga nu înseamnă să pretinzi ca Dumnezeu să se schimbe ci a-i cere să ne schimbe, să formeze în noi un spirit de filiație. Nu la întâmplare a doua cerere din rugăciunea Tatăl nostru, „Vie împărăția Ta”, într-o variantă mai veche este tradusă așa: „Vie asupra noastră Duhul Tău și să ne purifice”.

1. Secretul rugăciunii lui Isus constă în a vorbi despre lucrurile care îl interesează pe Tatăl, punându-se în propria condiție de fiu.

Când Isus se roagă nu-i cere ceea ce oamenii nu pot să-i dea ci caută doar comuniunea cu Tatăl și adeziunea la voința Sa deplină.

DIN ENCICLICA „SPE SALVI”

Omul are, în trecerea zilelor, multe speranțe - mai mici sau mai mari - diferite în perioade diferite ale vieții sale. Uneori poate să pară că una din aceste speranțe îl satisface total și că nu are nevoie de alte speranțe. În tinerețe poate fi speranța iubirii mari și satisfăcătoare; speranța unei anumite

poziții în profesie, speranța unui succes sau altul determinant pentru restul vieții. Însă, atunci când aceste speranțe se realizează, apare cu claritate că, în realitate, aceasta nu era totul. Devine clar că omul are nevoie de o speranță care să meargă peste. Devine clar că poate să-i fie suficient numai ceva infinit, ceva care va fi mereu mai mult decât ceea ce el poate să obțină vreodată. În acest sens, timpul modern a dezvoltat speranța instaurării lumii perfecte care, grație cunoștințelor științei și a unei politici fundamentată științific, părea că a devenit realizabilă. Astfel, speranța biblică a împărăției lui Dumnezeu a fost înlocuită cu speranța împărăției omului, de speranța unei lumi mai bune care ar fi adevărata "împărăție a lui Dumnezeu. Aceasta părea în sfârșit speranța mare și realistă, de care omul are nevoie. Ea era în măsură să mobilizeze - pentru un anumit timp - toate energiile omului; marele obiectiv părea că merită orice angajare. Însă în decursul timpului a apărut clar că această speranță fuge tot mai departe.

Iarăși: noi avem nevoie de speranțe - mai mici sau mai mari - care, zi de zi, să ne mențină în mișcare. Dar fără marea speranță, care trebuie să depășească tot restul, ele nu sunt suficiente. Această mare speranță poate fi numai Dumnezeu, care cuprinde universul și care poate să ne propună și să ne dăruiască ceea ce, singuri, nu putem obține. Tocmai faptul de a fi răsplătiți cu un dar face parte din speranță. Dumnezeu este fundamentul speranței - nu un dumnezeu oarecare, ci acel Dumnezeu care are un chip uman și care ne-a iubit până la sfârșit: pe fiecare om și omenirea în ansamblul ei. Împărăția sa nu este o lume de dincolo imaginară, așezată într-un viitor care nu sosește niciodată; împărăția sa este prezentă acolo unde El este iubit și unde iubirea sa ajunge la noi.

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Tată sfânt dezvăluie-ne misterul rugăciunii filiale al lui Cristos, fratele și mântuitorul nostru, și dă-ne Duhul tău pentru ca invocându-te cu încredere și perseverență, așa cum el ne-a învățat să creștem în experiența iubirii tale. Ne adresăm ție cu încredere și te rugăm:

Ascultă-ne o Tată!

- Pentru biserica lui Dumnezeu: nu permite ca ea să se piardă în căutare de interese și putere, condu-o pe drumul exigent trasat de Isus pentru ca să fie un semn viu de speranță pentru toate popoarele pământului. Să ne rugăm.

- Întărește oamenii politici care sunt cinstiți și conducătorii înțelepți cu semnele providenței tale. Luminează-le drumul pentru ca să adopte soluțiile cele mai bune, să promoveze pacea, reconcilierea, adevărata dezvoltare a oamenilor. Să ne rugăm

- Copiii să găsească în părinți primii educatori ai credinței. Să învețe de la ei expresii simple și sincere pentru a te invoca și să fie însoțiți în a comunica cu Tine în intimitate și spontaneitate. Să ne rugăm.

- Pentru cei care au auzit și vor auzi vocea lui Dumnezeu

care îi cheamă să-l urmeze pentru slujirea și edificarea poporului său, să corespundă cu docilitate și cu totalitate la darul Duhului Sfânt. Să ne rugăm

- Pentru cei bolnavi care îl urmează pe Cristos pe drumul Crucii, pentru ca să găsească în credință izvorul curajului și al răbdării în suferință. Să ne rugăm.

- Pentru ca fiecare familie să exprime în fidelitatea vocației sale gratuitatea la iubire și în relațiile sociale și să fie semn vizibil pentru apărarea și grija vieții în orice moment al dezvoltării sale. Să ne rugăm

- Însoteste tinerii care aderă la diferite inițiative de voluntariat în favoarea celor mai slabi și susține proiectele celor care sunt dispuși să-i ajute pe misionari. Să ne rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită, Te ador,
Te iubesc și Te rog, dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.

Ea, atrasă de iubirea Ta infinită, dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață pentru a colabora cu Cristos,
„Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.

Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeu meu,

să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.

fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.

Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Mai înainte ca noi să formulăm cererile noastre, Tu, o Doamne, cunoști deja ceea ce trece prin inima noastră. Ca orice tată Tu asculți cu atenție și interes fiecare fiu al tău și dăruiești fiecăruia tot ce îi este necesar pentru a crește. Primește cu bunăvoință cererile noastre. Prin Cristos Domnul nostru. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria.**

pe urmele Victorinei

În bicentenarul nașterii sale
1809 - 2009

Victorine Le Dieu
cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă

a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violentă, teroare, dispreț... o întreagă gamă de situații care o solicită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuiește care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

În scrierile sale autobiografice notează. “Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmame suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri”.

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență.

Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întrețes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

“Iată slujitoarea Domnului. Fiat!” este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: “A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii”.

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

“Isus este singurul și adevăratul răscumpărător”. Prin El, cu El omenirea întregă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26 octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.